

Чўп саховати

Илгор тажриба мактаби

Мирзочил ерлари тезкорлик билан ўзлаштирилди. Илгари инсон қадими етмаган ерлар қиллоқ хўжалик оборотида киритилди, пахтадан юқори ҳосил етиштирилди. Бунда давлатнинг бераётган жуда катта моддий-техника ёрдами, минерал ўғитларнинг ролини алоҳида таъкидлаб ўтиш ўринлидир.

Мирзочил зонасида таъкидланган янги совхозлар механизация ва химизацияга асосланган. Айни кезде ирригация ва мелiorация тўғрисида ўғитларнинг олиштиришда ҳал қилувчи аҳамият касб этаётди.

Янги совхозларда узоқ муддатга мулкдорларнинг сўғирини тоқовчилар билан етказилди. Каналлар, лотоклар, сувчи ёмғир ёдирини агрегатлари ва бошқа ишқотлар сувдан тежамдорлик билан фойдаланиш имкониятини бермоқда. Фақат бизнинг совхозимиз территориясида ҳар йили ирригация ва мелiorация ишлари яхшиланган, сув ишқотлари қурилишига миллион сўмлаб маблар сарфланган.

Хозир совхозимиз бўйича етиштирилган умумий ҳосилнинг қарийб 70 проценти машиналарда териб олинди. Бу совхоз тузилган дастлабки йиллардаги нисбатан катта муваффақият, албатта. Лекин пахта

таъкидланган ишобатли инновация бўлса, бу борада ҳали кўп иш қилишимиз керак. Пахта майдонлари нечоғли кеңгайрилиб, ҳосилдорлик оширилиб бориб, йилгир-терим ҳам шунча кўп машиналаштирилмоғи даркор. Замон шунини талаб этапти, ишлаб чиқариш манфаатлари шунини таъқозо қилади.

Хўжалик ҳисоби ва рентабеллик сўхот ишлаб чиқаришнинг ойнасидир. Илгари ишлаб чиқаришдан келган зарар давлат маблаг ҳисобига қўлар эди. Эндиликда бундай ҳолларга қатъий барҳам берилди. Пахтачиллик бўлимлари, бригадалари, хўсаан, комплекс механизациялашган бригадалар хўжалик ҳисобига кўчирилди, улар рентабелликни ошириш, маҳсулот бирлигига кетадиган сарф-харажатни камайтириш йўли билан таннархни аризонлаштириш учун курашмоқдалар.

Ана шундай тадбирлар натижаси билан амалда олиштирилган туфайли совхозимизда маҳсулот, хўсаан пахта етиштириш билан-йилга кўпайтирилиб, таннархга аризонлаштирилди, рентабеллик ларжаси оша олиб бораётди. Совхозимиз ҳар йили давлатга миллион-миллион сўмлаб соф фойда келтирилади. Шунинг билан қараганда, янги ерларни ўзлаштириш учун сарфланган давлат маблаг иккинчи йилда тўла ундирилиб олинмоқда. Совхозимиз коллективи тўққизинчи беш йилнинг иккинчи босқичи — 1972 йилда

20 минг тонна пахта тайёрлаш учун кураш бошлади. Бутун куч ва техника воситаларини сафарбар этиб, ҳосил меҳнат билан бу юксак маррани ҳам эгаллаймиз.

Ирмоқлар биланлашган дарёлар ҳосил қилгани каби ҳар бир бўлим, бригада ўз зиммасига олган социалистик мажбуриятини бажарган тақдирдагина пахта тайёрлашда алий юксалигига эришди. Бизнинг бўлимимиз пахтачилари 565 гектар ерда деҳқончилик қилди. Бўлим-илгари қоқоқ ҳисобланган. Гектарида зўра 12-14 центнердан ҳосил олиди. Илгилан план бажарилмаган, пахтанинг сўти ва сифати кўндаланган паст бўлган. Шундай экан даромадининг кўндаланган ҳақида гапирилмасам ҳам бўлади.

Нега шундай аҳвол бўй берди? Тўпирини шўр бошди кетди. Ирригация-мелiorация тадбирлари ўз вақтида ўтказилмаганлиги туфайли сизот сув юқини кўтарилиди. Бунинг олди олинамас қўнғисига сибобларга олиб келиш мумкин эди. Совхоз маъмурияти вазилиги таъсирларидан қўлаб қўққисмон зовулар қазиди. Бошқа сўғирини тоқовчиларнинг тартибига келтириди. Натижада сизот сув пастайиб, шўр камайдиган, янги тез ривожланиб сўрхосил бўлди. Сизот сув ва шўрнинг анча миқдорда йўқотилиши пахта ҳосилдорлигини гектар бошига 6-8 центнер кўтариш имкониятини берди. Бундан чиқадиган

хўсаан шўки, ҳамма жойда, хўсаан, Мирзочилининг янги ўзлаштирилган зонасидаги хўжаликларда сизот сувларини ва шўрин йўқотиш учун муттасил кураш олиб бориш керак.

Илгари ўғитлар кузги шўрдан олдин ерга солинарди. Бу яхши натижа беради. Албатта. Лекин қишда ёғингарилган кўп бўлганлиги сабабли тўпирининг юқори қатламидagi ўғитлар кўндаланган тўпирини кетди, экилган чигит унбо чўққач ёш нўҳол ундан яхши баҳра ололмади. Шу сабабли эндиликда чигит экин пайтида қаторнинг икки ёнidan ҳар гектар ер ҳисобига 80-100 килограмм ўғит қўришмасини солиб кетмоқдамиз. Натижада ёш нўҳол ундан тез баҳра олиб қўла-бўй қўзади ҳамда тўпирининг кўндаланган илдири отиб, қўза ерга солинган ўғитга етиб боради ва озикланади. Бу тадбирнинг қўлалигини оширишти, ҳосилдорлигини кўтарди. 1971 йилда бўлимимиз пахтачилари ҳар гектар ердан 25-30 центнердан хўсаан кўтарди. Давлатга планга 801 тонна ўғитга 2083 тонна «оқ олтин» топириб, социалистик мажбуриятини ҳам ошириб ало этилди. Эндиликда 35 центнерлик маррани қўлаб иш тўпирини қўлаб ва 1972 йилда ана шу маррани эгаллаймиз.

1971 йилда теримини машиналаштириш соҳасида анчагина муваффақиятларга эришдик. Йили ҳосилнинг 1850 тоннаси «зангори, кема-ларда териди,

ёки бошқачасига айтганда машина теримини 155 процент адо этилди. Айрим йилларда ҳар гектар ердан машинада 15-18 центнергача пахта териш мумкин, деган даъво қилилар. Бу мутлақо нотўғри.

Карталар текис, қўчалар сон бот, қўзалар сўрхосил бўлса, 25-30 центнергача пахта машиналарда териб олиш мумкин. Масалан, бизнинг бўлимимизда ўтган йили икки теримда салкам 25 центнердан пахта «зангори, кема-ларда йиғиштириб олинди. 1972 йилда камиди 30 центнер пахта машиналарда терилиши планлаштирдик. Шундай қилиб, 1974 йилгача бутун ҳосил йиғим-теримини комплекс машиналаштирамиз.

Теримини машиналаштириш қандай иқтисодий фойда келтираётганини қўндаланган миқдордан кўриш мумкин. Ўтган йили ишлаб чиқариш планига мувофиқ бир центнер пахтанинг таннархини 45 сўмга келтириш керак эди. Амалда бир центнер пахтанинг таннарх 38 сўмга тўшди. Ёки ишлаб чиқариш планигадаган 7 сўм камайдир. Давлатга 2083 тонна юқори сорт пахта сотганимиз ҳисобига олинадиган бўлса, бўлим пахтачилари теримини комплекс механизациялаш йўли билан пахта таннархини камайтиргани, жуда катта иқтисодий фойда кўргани ўз-ўзидан маълум бўлади. 1972 йилда бир центнер пахта етиштиришга кетадиган сарф-харажатини яна 7 сўм камайтиришни кўзда тутмоқдамиз.

1972 йилда пахта майдонини яна 55 гектар кеңгайтирдик. Давлатга 2400 тонна «оқ олтин» сотишни кўзда тутмоқдамиз. Республикда ҳозир кўрсатган пахтакор 3 Олимов, Н. Болқиев, республикада қизмат қўрган механизатор И. Охунова, Н. Бердибоев ўртоқлар бошчилиги қилаётган бригадаларнинг пахтачилари гектаридан 38-42 центнердан қимом кўтариш учун курашмоқдалар. Чигит ҳамма майдонларга кеңг қаторлаб ва кивадир уялаб экилмоқда. Ҳар гектар ерда ўртача 120 минг туп нўҳол бўли-

шини таъминлаганимиздагина мўл ҳосилга мустақим замин йўлдан, дея оламиз.

Механизаторларимиз йили ҳосилнинг 90 проценти машиналарда терилишга азму қарор қилдилар. Қим, қайси пайкалга чигит экса, ўша пайкалниги қўзаларини ҳам парвариш қилди, яхшисини йиғиб-териб берди. Шу қўчаларда чигит экин да фол қўлашгадан Низоом Алъинов, Мусулмон Чинмираев, Бурхон, Қайитбоев, Назимиддин Раҳимов каби механизаторларимиз 16 та терим машинасини ҳам ремонтдан чиқариб мавсумга шайлаб қўйдилар.

Биз Мирзочилга келиб бахт тоқидик. Пахта етиштириш йўли кўпайтириш билан кўп даромад олишимиз, ўтган йили бўлимимиз бўйича пландан ташириш топириган пахтаимиз эвазига 137 минг сўм қўшма даромад олдик. Бу йил қўшма даромаднинг 180 минг сўмга етказиш ниятидамиз. Бунинг учун бир қатор тадбирларни амалга оширишимиз керак.

Жўмладан, нисбатан кам ҳосилли бригадаларда ҳосилдорлигини ўртача 5 центнер кўтаришимиз лозим. Шунда қўшимча 650-700 тонна пахта тайёрлаймиз. Ҳар бир терим машинасининг иш унумини ўтган йилдагига нисбатан 30 тонна кўтаришимиз зарур. Бу билан фўртдан ютаимиз, пахтаини сорини янада яхшилашга эришамиз. Ўтган йили қўсақ узиш, қўрак чувиш, тўқилган пахтаини териб олиш агрегатларидан қимомларни фойдаланмадик. Бу йил ана шу нуқсонни тўғатиш билан, йиғим-терим муддатини ўн кунга қисқартирамиз.

1972 йил — СССР ташкил топишнинг 50 йиллик юбилейи йилидир. Халқимизда тўғча тўғча билан боришдек яхши ағна бор. Биз қўлуварлар бу ағнага амал қилиб совхозимиз бўйича она-Батияга 20 минг тонна юқори сифатли «оқ олтин» етказиб берамиз.

Эшқувват БОЛТАЕВ, Сирдарё областидagi Герман Титов номли 6-совхознинг бўлим бошқарувчиси.

Кун тартибидан-нафосат тарбияси

Бухоро шаҳрига республика-миз маориф ходимларининг вакиллари тўпланиди. Ўлар мактаб ўқувчиларига нафосат — эстетик тарбия беришни янада яхшилаш масалаларини кеңг муҳокама этилди. Бу ерда бўлган республика ўқувчи-иш-лий амалий семинар-кеңашига Ўзбекистон ССР маориф ва ишлари вазирати С. Ш. Шермухамедов «Республика мактабларида ўқувчиларга эстетик тарбия беришнинг аҳоли ва ўн янада яхшилаш чоралари» мавзусида доклад қилди.

Уч кун давомида семинар-кеңаш қатнашчилари бир қатор докладлар тингладилар ва эстетик тарбия соҳасида тўпланган тажрибаларни ўртоқладилар. Ўлар Бухоро педагогика институтининг проректори М. Абдуллоев, Бухоро шаҳар халқ маориф бўлимининг мудири С. Шарипова, Ўзбекистон Педагогика фанлари илмий-тадқиқот институтининг сектор мудири, педагогика фанлари кандидати Р. Хасанов, республика Маориф ва ишлари вазирлигининг методисти Ф. Бурхонов, Қўғи раёонидаги 14-мактаб директори З. Ҳамидова ва бошқа ўртоқларнинг эстетик тарбия масалаларига бағишланган докладларини қизиқиб тингладилар.

Семинар-кеңаш қатнашчилари — республиканинг барча областлари, Қорақалпоғистон АССРдан келган ўқитувчилар, методистлар, инспекторлар Бухоро, Наманган шаҳарлари ва Шўфюркони раёони мактаблари, болалар муассасаларида эстетик тарбия соҳасида тўпланган илгор тажрибалар билан танишдилар.

Ф. МАННОНОВ.

ОНА ЕР МЕХРИ

Хорижий мамлакатлик бир ҳамкасбим мендан Совет Иттифоқидида давлат ва иқтисодий инновациянинг ўзаро муносабати қандай? деб сўраб қолган. Мен унинг нима демоқчи эканлигини ахши тушуна олмадим ва ҳайратдан елка қисиб.

Инсон боласи қандай қилиб, тўқилган жойига қандай муносабатда бўлиши мумкин? — дедим. — Мен шу Батанияда яшайман. У меннинг уйим. Меҳнат қиламан, ўйга толаман, баъзан қувониб, гоҳида қайгураман. Бу юртининг тарихига меннинг отам ўз қўллари билан муҳим воқеалар ва саналарини ўйиб ёзган. Бу юрт меннинг набаирларимнинг бепиши ҳисобланади.

Бу гапларингиз бошдан оёқ лирика, — истеҳзоли жид-майди шериғим. — Агар бу уй қаровон саройга ўхшатган совуқ бир маскан бўлса-чи? У ерда одамлар ўзини доимо муваққат деб билса ва кишлар бир-бирига доимо ётсираб қарасачи?

Ҳа, сизнинг бу мулоҳазаларингиз ҳақиқатан лирикадан жуда узоқ. — Хуллас, шундай қилиб... деди шериғим ва саволинга яна такрорлади.

Хуллас... Мен бу мавзуда фикрга толар эканман, энг аввало бошқирд давлатининг шаклланиш тарихини ва бошқирд маданиятининг ривожланиш йўлини кўз олдимга келтирмади. Бу тарихий қонунийликлар билан боғлиқ бўлиши билмадим. Миллий давлатимиз туғилди-ю, унинг заминида профессонал миллий санъатимиз, адабиётимиз, илмий тафаккуримиз шаклланди.

Уларнинг ҳар икки ёғида — Волгадан Иртишгача-нинг йиллар мобайнида бошқирд қабила-ларини тарихчилик таълимида назардан қисмат шомоли уларни учириб, қарларга олиб борман. Улар 1919 йилгача ана шу аҳволда кун кечириб келишди. Октябр инқилобининг тўғи оттадан кейин Россия Федерациясини тарихида Бошқирдистон Автоном Совет Социалистик Республикаси ташкил топди.

Мустақил давлат тузилиши халқнинг ўз-ўзини аниқлаш тўғрисидаги барқ уриб ўстириб юборди. Бошқирд ёзуви, театри, музикаси, тасвирий санъати, бадиий адабиётининг барча жанрлари айни бир пайтнинг ўзида туғилиш ва шаклланиш бошланган. Ана шундай асос билан изоҳлаш мумкин.

Мен бор-йўғи утга рақамия эслабди ўтмоқчиман: 50... 17 минг... 120 миллион... Бу, 50 йил мобайнида Бошқирдистондаги миллий китоб нашриётлари 17 минг номда умумий ҳисоб билан 120 миллион нуска китобини қўққилишда тақдир этиди, деган сўзидир. Биз бошқирлар учун халқнинг умумий маънавий-маданий тараққиёти нўқатан назардан бу қарамлар жуда катта маъноларини аниқлади. Бу китоблар бизнинг ўз юртимизда бизнинг ўзимиз учун нафр этилган. Ёки

дошларининг турмуш эҳтиёжларини, озолиққа таъминлигини, мустақилликка ва тараққиётга интилаётганлигини чуқур ҳис қилар эди...

Кўп миллатли Совет давлати ва иқтисодий инновациянинг ўзаро муносабати, шу жумладан, бизнинг чуқур халқимиз ҳукуматимиз мен учун аллақандай мавҳум тушунча, назарий гап эмас, балки айни воқеалик, қўндаланган ҳаётнинг худди ўзи, меҳнатининг мўжизаси, мазмунидир.

Мен социалистик жамият асосини, унинг манфаатларини қаттиқ турб ҳимоя қиламан, унинг ёрқин идеаллари тантагани учун курашаман, ютуқлари ва қалабалардан қенсиз қувонаман. Мана шу жихатдан меннинг ўз ва фикрларим, ҳис-тўғиуларим умуман жамиятнинг бошқарини учун халқ оmmas ўз сайлаб қўйган кишиларнинг фикри ва ҳис-тўғиуларига чуқур ҳам нафасдир.

Мен 30 йилдан кўп вақтдан буюн бадиий ижод билан шуғулламанам. Бошқирдистон АССР ёзувчилари ташкилотига раҳбарлик қилиб келаман. Нимга ҳам 10 йилдан ошиб қолди. Шунча йиллар турмуш таърибиданга эга бўлган бир киши мулоҳазаларида мутлақо субъектив бўлиб қолиши мумкин эмас. У қўпроқ қўнғир-кечирганларига сўяниб, реал воқеалик таассуротларидан келиб чиқиб сўзлайди. Меннинг кўз ўнгимда автоном республика раҳбарларининг бир неча авлоди алмашибди, лекин халқнинг маънавий эҳтиёжига ҳам-хўрлик билан қараш, пировардида, турмуш иқтисодий инновациянинг эҳтимол қўлаган миссиянинг маъсулиятини, аҳамиятини уларнинг ҳаммаси ҳар доим чуқур ҳис қилган эдилар. Бундан кейин ҳам шундай бўлиб қолаверадир.

Адабиёт ва санъат жамиятнинг маънавий тараққиёти, унинг эстетик қарашлари ва дидининг тақомиллашувиға ҳаётбахш таъсир қўраётган билан бирга, маданият арбобларининг ўзлари ҳам давлат сиёсатининг амалга оширилишига актив ёрдам бермоқдалар. Қўшма ижодий ҳодимлар, Бутунитиёқ ва Автоном республика Олий Советининг депутатлигига сайланганлар, улар мамлакат ҳаётининг муҳим сиёсий ва иқтисодий проблемаларини ҳал этишда фол қатнашмоқдалар. Халқ депутатлари бўлишдек юксак бахт адабиёт ва санъат намоёнлари зиммасига жамият ҳаёти билан доимо ҳамнафас бўлиб яшашдек юксак маъсулият ҳам юқайди. Қиш овулдан чиққан бир бошқирд адиби сифатида мен РСФСР парламентида халқ ишончини — депутатлик бурчини олаш учун 18 йилдан бери ҳормай-томай хизмат қилиб келишаман.

Тўғриси айтганда, ҳорижий мамлакатлик ҳам-касбимнинг менга берган саволи унинг ўзи учун ажабланишли ҳодиса эмас эди. У, бутунлай бошқа жамиятда яшайди. У жамиятда эса тараққиётпарвар санъаткорларнинг идеаллари, демократик идеаллари воқеалик билан мутлақо келиша олмади. Мен шундай мамлакатда яшайман, бу ердан давлат тузуми жамиятининг ўзлари ва озуларининг, халқнинг манфаатларини ўз фаолиятига асос қилиб олган. Мана шунинг учун ҳам мен яшаватган мамлакат оғирдек меҳрибон, қадрият ва азиздир. (АПН).

Тошкент ремонт-подшипник заводи коллективини май олдиди социалистик муносабатини янада қизитиб, баҳор байрами шарафига муносив тўғна ҳозирлашга ҳаракат қилдилар. Суратда: корхонанинг техника назорати бўлими назоратчилари Т. Семенов ва И. Михалева ўртоқлар тайёр маҳсулотни нўздан кечирмоқдалар.

Тошкентдаги «Изили тоғи» тўқувчилик фирмаси халқ контроли группасининг аъзолари, актив ишчилар ишлаб чиқарилаётган маҳсулотнинг сифатли бўлиши учун хамма жўмлашнинг кўрсатмоқдалар. Суратда: (чапдан) М. Юнусова, Х. Солихова, Г. Солихова ўртоқлар Май тўқуфаси сифатида таъиерланган маҳсулотларни текширишмоқдалар.

Депутатлар ҳақида ҳикоялар

МУКАРРАМХОННИНГ ЎЙЛАРИ

Ун уч йилнинг нарёғида ипак-хатто бир неча ўн километр-некомбинати цехларининг бирига мастер бўлини, бурдоғранг бир қизини етказиб кирди. Қиз даст-гоҳлар овози билан тўла цехга, қўзга қўриммас ҳарир тоғаларини ажиб бир қачонлик билан ўш-лаётган қиз-жувоиларга, ёғина-синдан вагонгача ўқшаб арава-ларни йилдириб ўтётган одам-ларга, бир дақиқа ақайиб қараб қолди. Лекин унинг ўзига бу ер-дагилар ё эйтиб бериб берди ёки йўқ, нега десангиз, цехларга ки-ми кўп келади — шогирд болалару шогирд қизлар...

Ушунда янги олтиминчи йилнинг бошларида бу шўққин-қизнинг қимсан — бутун Маргилоннинг фахри Мукаррамхон Иброҳимов бўлиб етишсинки қим биллиб дейсиз. Олдингиди, лекин иш пухта, сўзлари мағиз-ни қизча бир кун келиб, СССР Олий Совети депутати бўлиб, мўтабар минбарда ўз хамша-ҳарларин, ўз сайловчиларини ютуқларидан, ҳоҳиш-ироделарини ва истакларидан сўзлашини, пар-тияимизнинг XXIV съездини деле-гати бўлишини қим ўйлаган эди!

Нефсамбирнинг айтганда, Му-каррамнинг ўзини бунинг эъти-ўлаувага қўйгандади. Лекин бир гулу дилини жўнбўшга кел-тириш рости. У комбинатнинг атоқли ишчиси Мунихон Теша-боева, шу корхонада уларнинг меҳнатдан ҳурмат тоғиан Соци-алистик Меҳнат Қўрамолини Қў-ракхон Содиковларининг доғини кўп эшитганда, Гарчи улар би-лан таниш-билиштини бўлмас, ҳам, қўнғилининг бир чеккасиди, уларга ҳавасга ўқшаб бир ўт-по-виллаб тургандай эди.

«Шогирд қиз устозини деяр-ли қийнамади. Сегизилгини, че-ққонлиги қўл келди. Кўп ўтмай мустақил ишлаб бoшладик. Дар-воқе, оилавий қийинчиликлар деганларидек, саккизинчиликлар-тиргандан кейин ўқини тўхта-тишга тўғри келганди. Узини ўқ-и-фалт олган, кейин мактабга, ўқ-и-битиргандан кейин эса, тўқилма-чилик институтининг Маргилон-даги ўқув-консултация пунктига ўқини қатнай бошлади. Ишга ҳам, ўқини ҳам вақт топа билди. Бу вақтларга келиб Мукаррам Иброҳимов корхонанинг оғизга тушган пешада кишиларни қо-ридан жой олган эди. Энг оғир-ушқаларда ишлашга ҳам қоз-и-ру изиригиди меҳнатсаврининг, ҳуш ҳудди эътиборини ошириб юборганди. Маргилонликлар тед-бири ва оқила қизларини 1970 йил СССР Олий Советига депутат қилиб сайладилар.

Мукаррамхон хали ёш. Лекин ақл ёшда эмас, бошда деган ма-қол бор. Бу нақл Мукаррамхон-ларга ўқшаган ҳождатборларни назарда тутиб тўқилганга ҳам ўқшаб кетади. Бундоқ олиб қара-ганда, битта аёл учун битта рўз-горининг ташвиши ҳам қўпик қилаётганга ўқшади. Лекин Му-каррамхон қалбига оддий бир и-чиғига ўй-жой тўқилаб бериш-дан тортиб комбинат учун Мос-квадан автобуслар «ундириб» ке-лишгача бўлган масалаларни ҳа-м сизгача олади. Мухими, йўлаган нарасини рўбга қичқаради.

Биринча мисол келтирмоқчи-миз. Депутат ишлаётган корхона катта. Ишчи қўнғига эҳтиёж се-зилгани-сезилган. Ишчиларнинг ачагини қисми Шаҳар четидан,

хатто бир неча ўн километр-некомбинати цехларининг бирига мастер бўлини, бурдоғранг бир қизини етказиб кирди. Қиз даст-гоҳлар овози билан тўла цехга, қўзга қўриммас ҳарир тоғаларини ажиб бир қачонлик билан ўш-лаётган қиз-жувоиларга, ёғина-синдан вагонгача ўқшаб арава-ларни йилдириб ўтётган одам-ларга, бир дақиқа ақайиб қараб қолди. Лекин унинг ўзига бу ер-дагилар ё эйтиб бериб берди ёки йўқ, нега десангиз, цехларга ки-ми кўп келади — шогирд болалару шогирд қизлар...

Ушунда янги олтиминчи йилнинг бошларида бу шўққин-қизнинг қимсан — бутун Маргилоннинг фахри Мукаррамхон Иброҳимов бўлиб етишсинки қим биллиб дейсиз. Олдингиди, лекин иш пухта, сўзлари мағиз-ни қизча бир кун келиб, СССР Олий Совети депутати бўлиб, мўтабар минбарда ўз хамша-ҳарларин, ўз сайловчиларини ютуқларидан, ҳоҳиш-ироделарини ва истакларидан сўзлашини, пар-тияимизнинг XXIV съездини деле-гати бўлишини қим ўйлаган эди!

Нефсамбирнинг айтганда, Му-каррамнинг ўзини бунинг эъти-ўлаувага қўйгандади. Лекин бир гулу дилини жўнбўшга кел-тириш рости. У комбинатнинг атоқли ишчиси Мунихон Теша-боева, шу корхонада уларнинг меҳнатдан ҳурмат тоғиан Соци-алистик Меҳнат Қўрамолини Қў-ракхон Содиковларининг доғини кўп эшитганда, Гарчи улар би-лан таниш-билиштини бўлмас, ҳам, қўнғилининг бир чеккасиди, уларга ҳавасга ўқшаб бир ўт-по-виллаб тургандай эди.

«Шогирд қиз устозини деяр-ли қийнамади. Сегизилгини, че-ққонлиги қўл келди. Кўп ўтмай мустақил ишлаб бoшладик. Дар-воқе, оилавий қийинчиликлар деганларидек, саккизинчиликлар-тиргандан кейин ўқини тўхта-тишга тўғри келганди. Узини ўқ-и-фалт олган, кейин мактабга, ўқ-и-битиргандан кейин эса, тўқилма-чилик институтининг Маргилон-даги ўқув-консултация пунктига ўқини қатнай бошлади. Ишга ҳам, ўқини ҳам вақт топа билди. Бу вақтларга келиб Мукаррам Иброҳимов корхонанинг оғизга тушган пешада кишиларни қо-ридан жой олган эди. Энг оғир-ушқаларда ишлашга ҳам қоз-и-ру изиригиди меҳнатсаврининг, ҳуш ҳудди эътиборини ошириб юборганди. Маргилонликлар тед-бири ва оқила қизларини 1970 йил СССР Олий Советига депутат қилиб сайладилар.

Мукаррамхон хали ёш. Лекин ақл ёшда эмас, бошда деган ма-қол бор. Бу нақл Мукаррамхон-ларга ўқшаган ҳождатборларни назарда тутиб тўқилганга ҳам ўқшаб кетади. Бундоқ олиб қара-ганда, битта аёл учун битта рўз-горининг ташвиши ҳам қўпик қилаётганга ўқшади. Лекин Му-каррамхон қалбига оддий бир и-чиғига ўй-жой тўқилаб бериш-дан тортиб комбинат учун Мос-квадан автобуслар «ундириб» ке-лишгача бўлган масалаларни ҳа-м сизгача олади. Мухими, йўлаган нарасини рўбга қичқаради.

Биринча мисол келтирмоқчи-миз. Депутат ишлаётган корхона катта. Ишчи қўнғига эҳтиёж се-зилгани-сезилган. Ишчиларнинг ачагини қисми Шаҳар четидан,

О. ХАКИМОВ, «Совет Ўзбекистони» музбири.

